

VITA MARINA —

Zeebiologische documentatie
22e jaargang nr. 4 — april 1972

INHOUD: 8 bladzijden
MANTELDIEREN pag. 9—10
BUIKPOTIGEN pag. 97-98
VELDWERK pag. 57—58
VARIA MARITIMA pag. 217—218

EEN ONTSLUITING TE AALTER

Momenteel (19-3-'72) is er te Aalter in België een aardige ontsluiting van het eoceen, waarin naast vele andere kleinere molluskensoorten ook *Cardita planicosta* Lam. voorkomt. De teelaarde wordt afgegraven zodat veel *Cardita*'s bloot komen. De ontstane gaten worden gevuld met huisvuil, waarna de aarde weer opgebracht wordt. De ontsluiting ligt tegenover de bekende spoorbrug te Aalter aan de zuidelijke kant.

Even een korte vermelding van een zeldzame vondst. Het betreft een exemplaar *Xenophora deshayesi scaldensis* gevonden op 19-9-1971 in de bouwput, die de verbinding vormt tussen het 5e havendok en het Amerikadok in Antwerpen.

F. van Nieulande

HARTVORMIGE ZEEKLIT MET DEUK

De laatste tijd is er in de Vita Marina nogal eens gewag gemaakt van misvormingen of monstrositeiten. Meestal gold het mollusken, die op de een of andere manier een vergroeiing hadden opgelopen. Toevallig ontdekte ik in mijn collecties nog een Hartvormige zeeklit-*Echinocardium cordatum* (Pennant), die aan één zijde ingedeukt is.

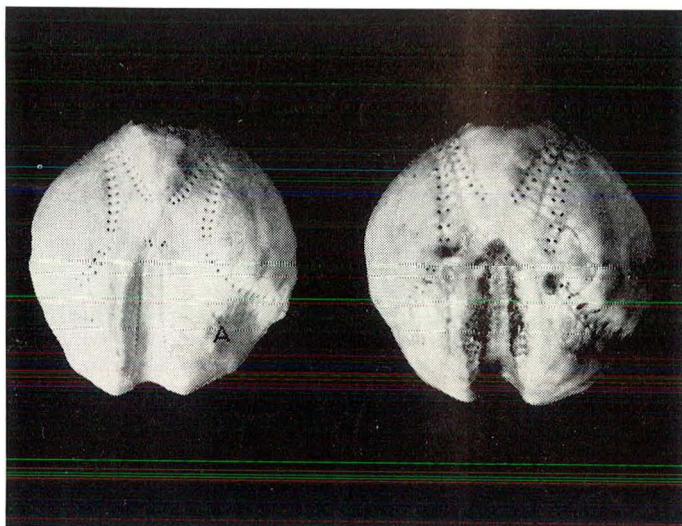
Naar de oorzaak kan slechts gested worden.

De Hartvormige zeeklit is een dier dat zich in de bodem ingraaft. De eerste gedachte is dat een stevig voorwerp — een steen b.v. — het dier in zijn normale groei belemmerd heeft. Als dit zo is geweest, dan mag misschien de conclusie getrokken worden, dat het dier gedurende geruime tijd nauwelijks van zijn plaats is geweest. Maar nogmaals: het is slechts een veronderstelling. Links op de foto het beschadigde exemplaar.

B. Entrop

Hartvormige zeeklitten
Echinocardium
cordatum (Pennant).
Links het ingedeukte
exemplaar (A)
Rechts een normaal
exemplaar

Foto B. Entrop

UIT DE

VLOEDLIJN

LEVENDE PATELLA VULGATA (L.)
IN NEDERLAND

Laten we er zuinig op zijn.

Op de zeedijk van Rithem vond ik op 15-4-1972 8 levende exemplaren van *Patella vulgata* (L.). Mocht U ze ook vinden, laat ze zitten. Eerst wanneer er zo veel aanwezige zijn zoals op de rotsen van Bretagne, mag U er wel een paar in uw verzameling leggen.

F. van Nieulande

EPITONIUM TURTONAE (Turton)

Op 9 april 1972 vond ik bij de tweede golfbreker ten noorden van het Scheveningse havenhoofd een Turton's wenteltrap - *Turtonium turtonae* (Turton). Altijd nog een leuke niet alledaagse vondst.

A. G. Sman

HOEK VAN HOLLAND

Juni 1968 een doublet en een losse klep van *Chlamys varia* (L.).

BERGEN OP ZOOM

Maart 1966 een *Velutina velutina* (Müller) met vleesresten.

Venerupis aurea aurea (Gmelin) levend in een wierklomp.

Maart 1969 *Lima loscombi* Sowerby. Een enkele klep tussen losse keien van de dijk.

Juni 1971 *Calyptrea chinensis* (L.) levend aangetroffen op blaaswier.

T. Kemperman, Wouw, N.Br.

NOOT VAN DE REDACTIE

Wij willen er met nadruk op wijzen dat de juistheid van determinaties van soorten, vermeld in de rubriek: Uit de vloedlijn, voor verantwoordelijkheid van de schrijver blijven. Tenzij anders vermeld is.

MOLLUSKEN IN DE MAGEN
VAN KAMSTERREN

Na Oostenwind is het de ideale tijd voor een fikse strandwandeling. Veel bodemdieren van allerlei aard en meestal levend, zijn dan door de bodemstroom naar het strand gedreven.

De zeeaquarianer hoopt in de vaak massale hoeveelheid materieel nog iets goeds voor zijn zeeaquarium op de kop te tikken en de malacoloog zoekt naar wenteltrappes, trapgevels en misschien wel een schaarse spoelhoren. Kortom iedereen hoopt iets van zijn gading te vinden. Dat echter niet alleen het meest verse materiaal, maar ook de vaak beschadigde Rose kamsterren- *Astropecten irregularis* (Linck) de moeite van het verzamelen waard zijn, ontgaat de verzamelaar meestal. Wat zou je er aan hebben, die platgetrapte, half levende dieren te verzamelen. Wel neem er maar eens een flinke partij mee naar huis en onderwerp de magen aan een onderzoek. Stellig dat U meerdere mollusken van verschillende soorten in de magen kunt aantreffen. Soms soorten die verder uit de kust leven en daarom moeilijker te verzamelen zijn. De rose kamsterren bemachtigen hun prooi — kleine mollusken — door zich in de zandbodem in te graven, waar ze de weekdieren in hun geheel in de maag opnemen.

Het zou wel aardig zijn, indien men na zo'n onderzoek zou willen melden, welke soorten in de magen werden aangetroffen. Liefst per zeester genoteerd.

Niet alleen verrijkt U met deze bijzondere verzamelmethode Uw collectie, maar bovendien krijgt U een indruk omtrent de samenstelling van het menu van rose kamsterren.

B.E.